

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 10532
DOLNOŚLĄSKIE

1. Obiekt

ZESPÓŁ DWORSKI

2. Czas powstania

l. 80-te XVII w. – l. 70-te XIX w.

3. Miejscowość

GOŁOSZYCE
(GOŁASZYCE)

4. Adres

Gołoszyce 25, 58–124 Marcinowiczki;

nr działki 158/9;

nr hipoteczny KW

5. Przynależność administracyjna

województwo wałbrzyskie

gmina Żarów

pow. ŚWIDNICA

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Gohlitsch (od 1785) Kr. Schweidnitz

(wcześniej: Golcziz, Golashycz,
Golitsch, Golschicz, Goltschütz, Goltschicz,
Golsch, Golitsch);

7. Przynależność administracyjna 1.04.1975 r

województwo wrocławskie

powiat Świdnica Śl.

8. Właściciel i jego adres

RSP „Odnova” w Śmiałowicach,
87–852 Śmiałowice;

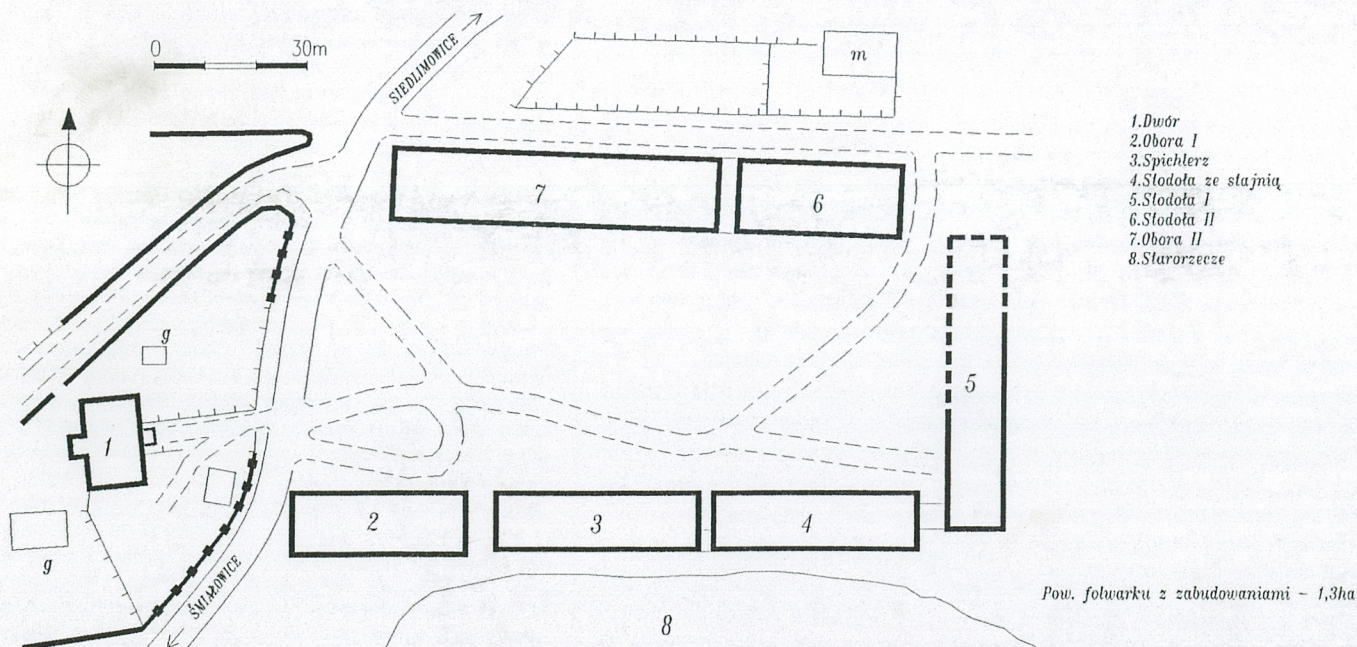
9. Użytkownik i jego adres

j.w.;

10. Rejestr zabytków

nr ..... data .....

11. Zdjęcie, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

Głoszyce – wieś powstała w okresie osadnictwa słowiańskiego, wzmiankowana po raz pierwszy w pocz. XIV w. (1308, 1318 – wśród miejscowości placących dziesięcinę kościołowi w Wiezrzebnej). Przed 1318 r. część wsi znalazła się w posiadaniu klasztoru cystersów w Kamieńcu. Ich też dziełem było założenie tu folwarku. W 1330 r. cystersi nabyli od Ullmanna Ruswina drugi folwark, znajdujący się w Głoszycach i uzyskali zgodę księcia na połączenie obu majątków. W 2 poł. XV w. cystersi sprzedali Głoszyce i do poł. XVI w. pozostawały one własnością Seidlitzów. Kolejno wladali posiadłością: Niklas (1473), Ulrich (1480), Christoph (1504 – 1510), Niklas (1548, 1550). W 1568 r. jako właściciel dóbr gloszyckich występuje Georg Niemitz. Od koń. XVI do poł. XVII w. wieś należała do Mutschelnitzów (Hans – 1594, Friedrich – 1644). Prawdopodobnie znaczne zniszczenia dotknęły Głoszyce w czasie wojny 30-letniej, nie oparł się im także folwark. Jego odbudowę podjęli kolejni właściciele, nie znani z imienia przedstawiciele rodów Schindel i Mühlheim (ich herby, wraz z datą 1688 widoczne są na kamiennym nadprożu bocznego wejścia do spichlerza). Jednak już w l. 90-tych tego wieku wsią władali Zedlitzowie z Nowego Kościoła. Karl Julius v. Zedlitz-Neukirch (1694-1705) przekazał testamentem Głoszyce swojej córce Annie Elisabeth, która poślubiła Hansa Heinricha III v. Hochberg-Rohnstock. Po jej śmierci Hochberg sprzedał dobra gloszyckie kuzynowi żony Hansowi Albrechtowi v. Zedlitz (1733). Po nim dziedziczyli jego potomkowie: David Sigismund (do 1760) i Hans Sigismund (do 1777). Po śmierci ostatniego właściciela z rodu Zedlitzów (Ernst Wilhelm, 1847) klucz majątności kraskowskich, w którego skład wchodziły Głoszyce, przejęła wdowa – Charlotta hr. v. Zedlitz-Leipe, która zapisała go w testamencie siostrzeńcowi Rudolfowi v. Salisch z Jaszc. W posiadaniu Salischów posiadłości pozostawały do czasów II wojny światowej (Artur Rudolf, ok. 1880; Gotthilf, ok. 1922). Po wojnie posiadłość przeszło państwo polskie i oddało w zarząd PGR-u. Po jego likwidacji, zespół pozostawał w zasobach AWR SP, w 1994 przejęła go drogą kupna RSP Śmiałowice.

Wiadomo, że pierwsze folwarki istniały w Głoszycach już na pocz. XIV w., nie zachowały się jednak żadne informacje na ich temat. Początki dzisiejszego zespołu dworskiego, sięgają prawdopodobnie I poł. XVI w., kiedy to właścicielami wsi byli Seidlitzowie. Po upadku i zniszczeniu wsi w czasie wojny 30-letniej, zespół został odbudowany w l. 80-tych XVII w. przez Schindelów i Mühlheimów. Z tego czasu pochodzi kompozycja folwarku i relikty starych budowli, widoczne w spichlerzu i stodole ze stajnią. Przez cały XVIII i poł. XIX w. zespół pełnił funkcje ściśle gosp. Dopiero w czasach nowych właścicieli, Salischów, na dokupionym (?) terenie, postawiono skromny dwór (l. 60-te XIX w.?). Czasy pierwszych Salischów są również okresem przebudowy folwarku (1854-1870).

W XIX i XX w. posiadłość zajmowała 226 ha, z tego grunty orne 160, łąki 29, las 16 i woda 4, a po 1922 r. 19 ha (rzeka, staw). Folwark w Głoszycach nastawiony był na hodowlę zwierząt, trzymano tu merynosy oraz bydło rasy śląskiej i szwajcarskiej. Hodowla miała charakter mleczny (Salischowie byli właścicielami mleczarni w Świdnicy). Oprócz tego do majątku należała cegielnia, wybudowana w pocz. XIX w. przez Zedlitzów oraz kamieniołom, produkujący płyty i kolumny.

SYTUACJA. Głoszyce – mała, rozciągająca się równoleżnikowo wieś, na pn.-wsch. granicy województwa w dolinie rzeki Bystrzycy. Miejscowość położona jest ok. 10 km na pn. od Świdnicy i ok. 5,5 km na pd.-wsch. od Żarowa – siedziby władz gminnych, w lekko pofałdowanym terenie, na styku pd. części Wzgórz Imbramowickich i pn. krawędzi Równiny Świdnickiej. Zabudowania wsi rozciągają się na zach. od bocznej szosy Panków – Pożarzysko (na odcinku Śmiałowice – Siedlimowice). Ta droga prowadzi również do, położonych na pn. Imbramowic (gdzie stacja kolejowa na linii Wrocław – Jaworzyna Śląska) i pobliskiego (ok. 4 km) sztucznego zbiornika na Bystrzycy, Jeziora Mietkowskiego.

Zespół dworski położony jest skrajnie w stosunku do zabudowań wiejskich, na wsch. krańcu Głoszyc. Szosa przecina jego teren, oddzielając część folwarczną (zabudowania wraz z obszernym podwórzem folwarcznym) od niewielkiej części dworskiej, którą tworzy mały, skromny dwór (ob. budynek mieszkalny wielorodzinny) wraz z niewielkim przyległym terenem, wydzielonym, częściowo zachowanym, ozdobnym ogrodzeniem. Teren dworski zdaje się być bardziej związany kompozycyjnie z resztą zabudowy wiejskiej niż z folwarkiem. Pd. granicę wsi wyznacza koryto, kręto tu płynącej Bystrzycy. Jedno z zakoli rzecznych podchodzi pod pd. pierzeję podwórza folwarcznego, odcięte w XX w., utworzyło niewielki zalew. Na pn. i wsch. od zespołu rozciągają się użytki rolne.

KOMPOZYCJA. Zespół dworski w Głoszycach stanowi założenie urbanistyczne złożone z dwóch części o odmiennej kompozycji i charakterze: *folwarku*, o zwartej i geometrycznej kompozycji oraz *części dworskiej*, z dworem i niewielkim nieregularnym terenem zielonym. Obie części nie związane z sobą organicznie, rozdzielone szosą, robią wrażenie niezależnych od siebie. Teren dworski bardziej związany jest kompozycyjnie z resztą zabudowy wsi niż z folwarkiem. Prawdopodobnie dwór powstał znacznie później, na dokupionym terenie, być może, w wyniku przebudowy zwykłego domu wiejskiego.

Granice zespołu w dużym stopniu wyznaczone są przez drogi, otaczające go od pn. i zach., a częściowo od pd. (część dworska). Drogi rozgałęziając się i krzyżując ze sobą we wszystkich kierunkach, a w przypadku głównej szosy – dzieląc zespół na dwie części, tworzą dogodny system komunikacyjny, zapewniający połączenie z okolicznymi miejscowościami, resztą wsi, lasem i użytkami rolnymi posiadłości.

Ściśle geometryczny *folwark*, którego dłuższe pierzeje (pn. nieco krótsza), prawie równoległe, określają kształt obszernego podwórza folwarcznego, zamknięty jest od wsch. krótką pierzeją, wyznaczoną przez jeden, dziś już w znacznej części zrujnowany, budynek. Podwórze folwarczne przyjmuje kształt wydłużonego prostokąta, o osi podłużnej wsch. – zach. Budynki układają się w ciągi, przez co majdan stanowił pierwotnie zwarte, zamknięte z trzech stron wnętrza urbanistyczne, rozczłonkowane niewielkimi otwarciami o charakterze komunikacyjnym, które zlokalizowane były w dłuższych pierzejach. Tylko od zach. wnętrza otwiera się całą szerokością pierzei na główną szosę, tworząc szeroki wjazd i na, położoną nieco wyżej część dworską. Do czasów dzisiejszych zachowała się ogólna kompozycja folwarku, z czytelnym układem pierzei; niekorzystnym elementem, zniekształcającym kompozycję całości jest zniszczenie długiego budynku, zamykającego podwórze folwarczne od wsch. Dzisiejszy wygląd budynki zawdzięczają przebudowie, dokonanej w 2 poł. XIX w., w niektórych z nich jednak, zachowały się fragmenty, świadczące o znacznie starszej proveniencji. Zespół folwarczy tworzy obecnie 6 budynków, o dość ujednoliconej formie i zróżnicowanych funkcjach:

↳ **obora I (nr 2), spichlerz**, ob. z przyziemiem mieszkalnym (*nr 3*), **stodola ze stajnią (nr 4)**, dziś częściowo zrujnowana, wyznaczające pierzeję pd.;

↳ **stodola I (nr 5)**, w ruinie, tworząca całą wsch. pierzeję folwarku;

↳ **stodola II (nr 6) i obora II (nr 7)** w pierzei pn.;

Budynki folwarczne uzyskały ujednolicony wygląd w czasie przebudowy XIX-wiecznej i wykazują wiele wspólnych cech. Najważniejsze z nich to: ściany murowane z kamienia i cegły (w oborze I, spichlerzu i oborze II przyziemie kamienne a kond. poddaszowa z cegły; w pozostałych budynkach mieszanina kamienia i cegły, ze znaczną przewagą tej drugiej), gładko obustronnie tynkowane (z wyjątkiem obory II), proste, kubiczne funkcjonalne bryły, nakryte wyniosłymi 2-spadowymi dachami ceramicznymi (oprócz stodoły ze stajnią, nad którą płaski 2-spadowy dach papowy), nieskomplikowane prostokątne rzuty; w wystroju zewnętrznym – skromna artykulacja i dekoracja, ograniczona na ogół do regularnego rytmu, ujednoliconych

14. Kubatura	15. Powierzchnia użytkowa pow. zespołu – 1,3 ha;	16. Przeznaczenie pierwotne zespół dworski	17. Użytkowanie obecne zespół podzielony między RSP (folwark) i prywatnych właścicieli (teren dworski);
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>w czasach po II wojnie światowej nie przeprowadzono na terenie zespołu żadnych kompleksowych prac konserwatorskich; brak także śladów jakichkolwiek większych prac budowlanych, remontowych, czy modernizacyjnych;</p> <p>poprzedni użytkownik (PGR) przeprowadzał w razie potrzeby doraźne, ograniczone prace naprawcze i remontowe, z których najpoważniejsze to przełożenie pokryć dachowych oraz adaptacja przyziemia spichlerza (<i>nr 3</i>) na pomieszczenia mieszkalne; ujednolicono również wygląd wszystkich budynków folwarcznych (ze szkodą dla kompozycji całości) białkując ich zewnętrzne ściany; dwór, obecnie wykupiony przez prywatnych właścicieli, jest poddawany, trwającym stale, pracom remontowym [<i>patrz: karta szczegółowa dworu</i>];</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>do czasów dzisiejszych zachowała się ogólna kompozycja zespołu XIX-wiecznego wraz z siecią wewnętrznych i zewnętrznych dróg; oraz z czytelnym podziałem na część gospodarczą (folwark) i dworską; w latach 90-tych naszego wieku nastąpił niekorzystny dla całości kompozycji podział własnościowy, który dodatkowo podkreślił odrębność obu części; podział terenu zespołu między kilku właścicieli uniemożliwia podjęcie wspólnych kompleksowych działań konserwatorskich;</p> <p><i>folwark</i> w gorszym stanie — kompozycja całości zatarta przez prawie całkowitą ruinę stodoły I (<i>nr 5</i>), stanowiącej pierwotnie zamknięcie podwórza folwarcznego od wsch.; budynek stodoły ze stajnią (<i>nr 4</i>) zrujnowany częściowo (brak części dachu) i nie zabezpieczony przed dalszym niszczeniem; pozostałe budynki w złym stanie technicznym, nie użytkowane, oprócz spichlerza, w którego przyziemiu mieszkania; podwórze folwarczne zaniedbane, o nierówną, wyboistą i zaśmieconą;</p> <p><i>część dworska</i> o okrojonej, w stosunku do pierwotnej, powierzchni – wydzielone mniejsze działki, ogrodzone drewnianymi płotami; dwór, po przejęciu przez prywatnych właścicieli został poddany, trwającemu wciąż remontowi [<i>patrz: karta szczegółowa</i>]; oryginalne ogrodzenia – kamienne i ozdobne, ceramiczne – zachowane tylko w niewielkich fragmentach;</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>⇒ bardziej zagrożona wydaje się być <i>część folwarczna</i> — konieczna jest szybka interwencja, w postaci remontu budynków, przy zachowaniu ich pierwotnego wyglądu, i zgodnego z ich przeznaczeniem zagospodarowania; stodoła ze stajnią powinna zostać poddana odbudowie, natomiast w miejscu ruiny stodoły I powinien powstać nowy, zastępujący ją budynek, o podobnej funkcji, zamykający majdan od wsch.; oprócz tego należy uporządkować podwórze folwarczne: zniwelować i wyrównać teren i poprawić nawierzchnię dróg;</p> <p>⇒ <i>część folwarczna</i>: dokończenie remontu dworu [<i>patrz: karta szczegółowa obiektu</i>]; rekonstrukcja oryginalnych ogrodzeń na podstawie zachowanych fragmentów; działania na rzecz zintegrowania posesji, wydzielonych z części dworskiej oraz integracji części folwarcznej z dworską; uporządkowanie otoczenia;</p> <p>⇒ objęcie zespołu opieką konserwatorską i wpisanie go do rejestru zabytków;</p>	

<p>21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)</p>	<p>24. Uwagi różne.</p>
<p>22. Bibliografia</p> <p>F.A. ZIMMERMANN, Beiträge zur Beschreibung von Schlesien., Bd.V, S.435; J.G. KNIE, Alph.-stat.-topogr. Übersicht der Dörfer, Flecken ... , 1830, 1845; Handbuch des Grundbesitzes in Deutschen Reiche., 1880 u. 1892; Schlesisches Güter Adressbuch., 1886-1937 A. KRANE, Wappen- und Handbuch ..., Görlitz 1901-04, S. 108; E. GRÖGER, Der Kreis Schweidnitz;... , Schweidnitz; L. RADLER, Beiträge zur Geschichte der Grafen von Würben., Archiv für schlesische Kirchengesch. 17,1959, S. 89, 103, 107; T. CIESIELSKI, Gmina Żarów. Monografia hist., Żarów 1993;</p>	<p>25. Opracował</p> <p>tekst ..... Ewa Sawińska 10.06.98</p> <p>plany i rysunki ..... Ewa Sawińska 10.06.98</p> <p>zdjęcia ..... Ewa Sawińska 10.06.98</p> <p>miejsce przechowywania negatywów: archiwum MNR Szreniawa Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisu prawa autorskiego</p>
<p>23. Źródła ikonograficzne i fotografia (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)</p> <p>Meßtischblatt z 1883 r z zarysem pierwotnego folwarku;</p>	<p>26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)</p>
	<p>27. Załączniki</p> <ul style="list-style-type: none"> ✦ wkładka nr 1: cd. opisu; zestawienie materiału fotogr.; zdjęcia; ✦ wkładka nr 2: zdjęcia; ✦ wkładka nr 3: zdjęcia; ✦ wkładka nr 4: zdjęcia; ✦ wkładka nr 5: zdjęcia; frag. Meßtischblattu z l. 80-tych XIX w.; mapa orientacyjna; <p>→ karta szczegółowa Dworu (<i>nr 1</i>);</p>

1. Miejscowość GOŁOSZYCE	2. Obiekt (nazwa jak na karcie) ZESPÓŁ DWORSKI	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) cd. opisu; zestawienie materiału fot.; zdjęcia
------------------------------------	--	--

otworów, w większości ujętych w obramienia ceglane, które w przyziemiu zamknięte odcinkowo a wyżej – prosto (wyjątek: przemurowane współcześnie otwory spichlerza); we wnętrzach – funkcjonalizm, sklepione czeską kapą przyziemia budynków inwentarskich i spichlerza (w oborach sklepienia na dwóch rzędach kamiennych kolumn), w stodołach otwarte więźby dachowe.

Najstarsze pochodzenie wśród budynków folwarcznych zdradza **spichlerz** (nr 3). Zachowały się w nim fragmenty pierwotnej budowli: we wsch. ścianie szczytowej budynku znajduje się wejście, ujęte w kamienne obramienie, w którego nadprożu data 1688 i herby Schindel i Mühlheim. Przyziemie spichlerza sklepione ceramicznie czeską kapą na potężnych lukach odciążających, wyżej, typowe dla tego typu budowli wnętrze jednoprzestrzenne z drewnianymi, nagimi stropami, wspartymi przez dwa rzędy drewnianych słupów.

Niektóre budynki z uwidocznionymi na elewacjach datami przebudowy. Oryginalną formę prezentuje data na elew. frontowej **obory I** (nr 2), utworzona została z prętów, stanowiących końcówki kotwii (1854). W szczycie **obory II** (nr 6) znajduje się natomiast płycina z datą 1870 i inicjałami A. v. S. S., wskazująca oprócz czasu, także inicjatora przebudowy (Artur von Salisch).

Część dworska oddzielona od folwarku szosą, nie tworzy z nim jednościi kompozycyjnej. Jej głównym elementem jest mały, skromny dwór, położony nieco wyżej od folwarku, na terenie lekko wznoszącym się ku zach. Dwór usytuowany jest na niewielkiej posesji, której granice wyznaczają szosa i drogi wiejskie, wzdłuż których ciągną się ogrodzenia, z zachowanym fragmentarycznie ogrodzeniem ceramicznym. Posesja prawdopodobnie została podzielona w czasach powojennych na mniejsze działki. Dwór usytuowany jest w pn.-wsch. wierzchołku, zbliżonego kształtem do trójkąta, pierwotnego terenu dworskiego. Pozostałą jego część zajmował prawdopodobnie ogród gospodarczy, z niewielką ilością starodrzewu w najbliższym otoczeniu dworu.

Drogi. Bramy. Ogrodzenia. Zachował się pierwotny układ dróg zewnętrznych i wewnętrznych zespołu. Lokalizacja folwarku przy głównej drodze przejazdowej przez wieś, zapewniała mu doskonałą komunikację z sąsiednimi miejscowościami. Szerokie otwarcie zach. gwarantowało wygodny wjazd i wyjazd z majdanu i komunikację, za pomocą sieci dróg wiejskich, z polami na pn. od wsi. Połączenie z polami, rozciągającymi się na wsch. realizowane było drogą bitą (zachowane resztki bruku), ciągnącą się wzdłuż pierzei pn. folwarku. Łączyła się ona z podwórzem folwarcznym otwarciami komunikacyjnymi między budynkami tej pierzei (środkowe, obecnie zabudowanym współczesnym łącznikiem). Droga ta biegła dalej w kierunku Kraskowa. Narożny wjazd pn.-wsch. akcentowany był bramą. Pozostałością po niej jest masywny słup murowany z kamienia, przylegający do elewacji szczytowej stodoły II. Przy obu wjazdach na majdan zachowały się ślady bruku.

Teren folwarku nie był ogrodzony, jego granice wyznaczał układ zabudowy. Pn. granica podkreślona była dodatkowo, biegnącą wzdłuż niej drogą, pd. – wyznaczało koryto

Wkładkę założyła: Ewa Sawińska 10.06.98

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum MNR w Szreniawie

Bystrzycy. Z obszaru wsi wydzielona natomiast ogrodzeniem teren dworski, akcentując jednocześnie jego granice, wyznaczone przez drogi wiejskie i szosę. Do dziś zachował się tylko kilka przeseł ozdobnego ażurowego ogrodzenia ceramicznego, biegnącego pierwotnie wzdłuż całego odcinka pd.-wsch. części dworskiej (nieistniejące fragmenty zastąpiono współcześnie drewnianym płotem). Wzdłuż drogi pn. i, prawdopodobnie zach., ciągnął się natomiast niewysoki mur kamienny, teraz zachowany tylko w narożniku pn.-wsch. (na pozostałych odcinkach zastąpiony także płotem drewnianym).

Zieleń. Na terenie zespołu, który przede wszystkim pełnił funkcje gosp. nie urządzono ogrodu ozdobnego. Prawdopodobnie na obszarze części dworskiej istniał ogród gosp. wzbogacony o nieliczne egzemplarze drzew i, być może, ciagi krzewów, którymi obsadzono ogrodzenia.

ZESTAWIENIE MATERIAŁU FOTOGRAFICZNEGO

1. Widok zespołu z szosy, od strony pn.
2. Widok zespołu od pn.-wsch., z drogi polnej.
3. Widok zespołu z szosy, od strony pd.
4. Podwórze folwarczne, widok na wsch., od strony dworu.
5. Podwórze folwarczne, fragment z pierzeją pd., w głębi dwór (widok od pn.-wsch.).
6. Pierzeja pd., widok od pn.-zach.; na 1-szym planie fragment ogrodzenia części dworskiej.
7. Widok folwarku od pd.-wsch.; budynki narożne folwarku i zakole Bystrzycy.
8. Pd.-wsch. narożnik folwarku: stajnia ze stodołą (nr 4) i ruiny stajni I (nr 5).
9. Pierzeja pn. folwarku – widok od pd.-zach.
10. Ruiny stodoły I (nr 5) – widok od zach.
11. Ruiny stodoły I (nr 5) – widok od wsch.
12. Droga wiejska wzdłuż pn. granicy części dworskiej, w głębi dwór.
13. Pozostałości bocznego wjazdu folwarcznego.
14. Obora I nr 2).
15. Data przebudowy na elewacji frontowej obory I.
16. Wnętrze obory I.
17. Spichlerz (nr 3).
18. Data i herby w nadprożu wejścia wsch.
19. Herby Schindel i Salisch.
20. Wnętrze 2-giej kond. spichlerza.
21. Fragment sklepień przyziemia spichlerza.
22. Stodoła ze stajnią (nr 4).
23. Boczne wejście zach. Stodoły ze stajnią.
24. Pierzeja pn. i fragment pn. drogi polnej – widok od wsch.
25. Wnętrze stodoły II (nr 6).
26. Obora II (nr 7).
27. Płycina z inicjałami właściciela i datą przebudowy obory II (szczyt zach.)
28. Wnętrze obory II.

1.

2.

3.

4.

1. Miejscowość

GOŁOSZYCE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

ZESPÓŁ DWORSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

5.

6.

7.

8.

9.

10.

11.

1. Miejscowość

GOŁOSZYCE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

ZESPÓŁ DWORSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

1. Miejscowość

GOŁOSZYCE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

ZESPÓŁ DWORSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia

19.

20.

21.

Wkładkę założyła: Ewa Sawińska 10.06.98

Miejsce przechowywania negatywów: archiwum MNR w Szreniawie

22.

23.

24.

25.

NR 5

1. Miejscowość

GOŁOSZYCE

2. Obiekt (nazwa jak na karcie)

ZESPÓŁ DWORSKI

3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)

zdjęcia; mapka orientacyjna; frag. Meßtischblattu z 1883 r

26.

27.

